ANUL III. — Nr. 820.

EDIȚIA A DOUA

MARȚI, 7 MAÏ 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate postale
Un an in țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » » 25
Treï lunï » 8 » 6 » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banï

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuïŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurï la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

PIȘICHERLICURI REGALE

București, 6 Maï 1891

DARNICIE SILITĂ

Monitorul Oficial de ierï publică în fruntea părțeï sale oficiale o scrisoare adresată de Carol I președinteluï consiliuluï de miniștri, prin care El dăruește ministeruluï instrucțiuneï publice *o casă ce se va clădi, pe cheltuiala Sa, pe un loc așezat în fața Palatuluï*, și tot o dată pune la dispozițiunea aceluiaș minister venitul uneï sume de 200,000 leï în rentă română 5 la sută, adică 10.000 leï pe an.

Carol I zice că, prin această danie, *voește a înființa un așezĕmênt spre binele tinerimeï universitare de la toate facultățile din Țară, al căruia scop va fi de a procura studenților un loc de întrunire, înzestrat cu o bibliotecă tot-d'auna deschisă, unde vor putea satisface iubirea lor de studiŭ; de a veni în ajutorul acelora dintre dênșiï, carï întreprind lucrărï speciale sub direcțiunea profesorilor lor, saŭ pentru tipărirea tezelor; cum și de a da subvențiunï acelora carï, din lipsă de mijloace, ar fi siliți să întrerupă studiile lor în dauna cultureï generale a Țăreï.*

Inainte de toate orï-cine trebue să se întrebe: cum abia astă-zï 'I-a venit luï Carol I această apucătură generoasă și de ce El se adresează tocmaï junimeï universitare?

Nu e nevoie de mare pătrundere spre a ghici:

Acum câte-va lunï, la Bobotează îmï pare, economul nostru Rege zisese că aniversarul de la 10 Maï trebue serbat *fără marï cheltuelï*. El spera că se va putea strecura fără a deschide punga. Dar, cu cât se apropia ziua de 10 Maï, cu atât El și lingușitoriï Sĕï se convinseră maï mult de răceala tuturor claselor societățeï române față cu o serbare absolut anti-națională.

Atuncï guvernul și Primăria se puseră pe cheltuială cu baniï noștri și începură pregătirile ridicole la carï asistăm de câte-va zile. Stăruințï marï se făcură pe la comercianțï, pe la bresle, în fine și pe la studențï, spre a'ï ademeni ca să ia o parte activă la serbare. Respunsul fu pretutindenï negativ; studențiï în special aŭ arătat multă demnitate și neatârnare; cu toate ademenirile unor profesorï curtezanï, eï aŭ refuzat aproape cu unanimitate de a lua parte la alaiul de la 10 Maï.

Acest refuz era grav; abstențiunea tinerimeï universitare era o lovitură zdrobitoare pentru Carol I.

Atuncï El S'a decis să'Șï calce pe inimă și să'Șï deschiză draga pungulița, făcênd dania de care am vorbit maï sus.

Așa cum este făcut și în acest moment, actul de liberalitate al Zgârcituluï Incoronat este o nouă încercare de corupțiune asupra tinerimeï universitare.

Carol I și sfetniciï Sĕï voiesc să facă pe studențï a reveni asupra deciziuneï lor de abstențiune și, în acest scop, joacă comedia dărnicieï.

Iată pentru ce s'aŭ adresat junimeï universitare. Dacă studențiï ar fi decis să ia parte la serbare, Carol I nicï nu s'ar fi gândit a deschide punga; atitudinea studenților însă I-a băgat frica în oase și L'a făcut de o dată darnic.

Să vedem în ce constă dărnicia Luï:

El dăruește o *casă ce se va clădi* pe un loc așezat în fața Palatuluï și 10,000 leï pe an.

In fața Palatuluï nu există de cât un singur loc aparținênd Regeluï. Acest loc este acela pe care stă fosta casă Manu. Se știe că această casă și locul eï sunt supuse exproprieri; primăria va expropria prin urmare pe Rege și 'I va plăti maï mult de cât suma ce va costa locul dăruit și casa ce se va clădi.

Iată cum se explică și în ce se rezumă faimoasa generozitate regală.

Maï naște întrebarea:

Cu ce fond se va face o bibliotecă, cum se va veni în ajutorul studenților carï întreprind lucrărï speciale, de unde se vor da subvențiunï acelor lipsiți de mijloace, etc?

Oare cu ceï 10,000 leï pe an?

Nu'țï vine a rîde și a da din umerï, când vezï cum un Suveran, care de 25 de anï nu a avut alt gând de cât de a Se îmbogăți și a ajuns de a dispune astăzï de o avere colosală, nu găsește alt-ceva spre a'Șï arăta dărnicia de cât de a face o danie ridicolă în proporțiune cu averea pe care a stors'o din această țară?

Și Carol I maï cutează a aminti de Domnitoriï ceï bunï aï Țăreï al căror nume a rĕmas neșters în istorie prin dărnicia lor.

Nemernicul Strĕin, Harpagonul nesățios, Acela care a făcut gheșefturile Strussberg și Grüsson, exploatatorul nerușinat nu se mulțumește a precupeți tot ce poate; El maï insultă memoria marilor noștri Domnï românï, asemănându-se cu dênșiï!

Indrăzneala e mare!

Domnitoriï românï nu aŭ cumpărat iubirea poporuluï, precum Carol I voește a cumpăra iubirea studenților.

Tinerimea universitară Iï va dovedi că dînsa nu se vinde.

Ea nu va participa la alaiul de la 10 Maï și, la dărnicia silită și prefăcută a Regeluï, va respunde prin versurile următoare ale nemuritoruluï Alexandri:

Ca să'țï culeagă darul ș'a ta pomană [seacă.
Ar fi ca să se plece Românul.... nu [sĕ pleacă!
Opinca îțï asvîrle pomana înapoï.
Nicï noï sîntem de tine, nicï tu nu [ești de noï!

Dunăreanul

Zăpada în Franța

PARIS, 5 Maï. — *Zăpada a căzut în tot timpul dimineții la Belfort, la Nancy și în împrejurimile din Ballon d'Alsace; vîrfurile Vosgilor sunt cu totul albe. A nins de asemenea în timpul nopții la Pontarlier, la Grenoble și la Lyon.*

TELEGRAME

PARIS, 5 Maï.—Monseniorul-Rampolla a adresat Episcopuluï de Cambrai o scrisoare prin care îl roagă să exprime felicitările Papeï preotuluï din Fourmies pentru atitudinea sa în afacerile de la 1 Maï.

COMO, 5 Maï.—Liniștea continuă. Negocierile cu patroniï urmează; se speră că se va ajunge la o învoială cel puțin momentană.

FOURMIES, 5 Maï.—Socialiștiï și lucrătoriï lânarï aŭ făcut o manifestație în timpul diminețeï la care aŭ luat parte vre-o 400 de persoane, pe mormintele victimelor de la 1 Maï. S'aŭ pronunțat niște alocuțiunï carï îndeamnă pe lucrătorï de a se organiza pentru revanșă.

Nu a fost nicï o desordine.

ROMA, 5 Maï.—Regina a primit pe D. Văcărescu după amiazï.

??

Astă-zï D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluï Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceï 12.000 galbenï dăruiți de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluï de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniï s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zï suma dăruită?

Copilăriï Bĕtrînești

Bine face Carol I când își bate joc de mariï noștri politicianï.

Bine face Carol I când îï strivește sub disprețul Sĕŭ.

Toțï aceï carï se plimbaŭ ierï dimineață în grădina Cismigiŭ aŭ putut asista la cel maï întristător spectacol.

Un general cu pĕrul alb, astă-zï președinte al consiliuluï de miniștri, se transformase într'un sergent-maior instructor, el învĕța pe copiï școalelor primare din capitală cum să defileze la 10 Maiŭ înaintea Streinuluï Incoronat.

Acest general a uitat că în anul 1876, Carol I și-a bătut joc de el ca președinte de consiliŭ. Dacă a uitat, să 'ï fie de bine!

Acest general, unul din intemeitoriï armateï noastre, a uitat că Carol I i-a refuzat un comandament în rezbelul româno-turc. — Dacă a uitat, să 'ï fie de bine!

Eŭ care am memorie bună, i le aduc aminte, și îl plâng vĕzêndu'l organizând alaiul de la 10 Maiŭ.

10 Maiŭ! Serbare națională, zice D-nu General!

Serbare ministerială! — Serbare polițienească!—Da!—Nu insulta națiunea chemând națională această paradă de porunceală.

Carol I a refuzat acestuï general la 1877 dreptul de a participa la rezboiŭ; astă-zï îï dă, spre mângâere, comanda a câtor-va sute de copiï, spre a'ï învĕța de pe acum că aŭ un Stăpân înaintea căruia sunt datorï să se închine.

A. V. B.

Turburările din Corfu

ATENA, 5 Maï. — Guvernul a acordat 12,000 francï pentru ovreiï în lipsă din Corfu. Nu a maï fost nicï o desordine nouă.

VIENA, 5 Maï. — Intențiunea atribuită Austro-Ungarieï de a trimite un bastiment de resbel în apele Ionice este fără temeiŭ.

Fremdenblatt arată că printre ovreiï din Corfu, numaï unul era supus austriac și că acesta a și părăsit insula.

Cu toate acestea, Austro-Ungaria este dispusă să se asocieze, dacă este trebuință, cu celelalte puterï în demersurile ce acestea ar putea face la Atena din punctul de vedere umanitar.

Studențiï și Regele

Primul ministru a poftit Sâmbătă seara la sine pe delegațiï socitățeï „Unirea" a studenților universitarï și —aducêndu-le la cunoștință actul de ipocrită generozitate a luï Carol I— i-a rugat să se ducă la Palat în ziua de 10 Maï pentru a mulțumi M. Sale.

Valoroșiï tinerï aŭ rĕspuns, prin glasul D-luï C. V. Vasiliu, că aceasta nu e cu putință. Studențiï n'aŭ făcut nicï o dată manifestațiï dinastice și nu vor face nicï de astă dată.

Ca act de politeță însă, eï se vor duce la Palat dupe serbările jubileuluï pentru a duce Regeluï mulțumirile pretinse de Primul-ministru.

Pentru astă seară, studențiï sunt convocațï în localul societățeï „Unirea" pentru a li se comunica rezultatul aceste convorbirï.

Este probabil că se vor găsi câțï-va nenorocițï, a căror existență atârnă de puterniciï zileï, pentru a propune studenților să revie asupra votuluï de abținere de la serbărï.

Suntem însă ferm convinșï că glasul acestora va fi înăbușit de protestările tinerimeï viguroase și independente.

Argus.

Inmormîntarea luï I. C. Brătianu

Un adevĕrat pelerinaj a început spre Florica din toate unghiurile țăreï.

Frumusețea primăvăratecă a loculuï este întunecată de tristul eveniment, care a pus în doliŭ țara.

De alt-fel, la Florica, nicï un semn exterior nu arată marea pierdere ce a încercat familia și țara. Doliul este în inima tuturor celor prezențï și cuprinde pe rînd pe toțï aceia carï sosesc și se vĕd de o dată în fața trupuluï neînsuflețit al celuï ce a fost Ion Brătianu.

Un foarte mare, un colosal numĕr de depeșï din toate părțile aŭ sosit, întrebând unde se face înmormîntarea.

*

Ierï a fost la Florica Regele cu Nepotul Sĕŭ. Și doliul general n'a împiedicat pe M. S. de a'Șï face treburile. Regele a stăruit pe lângă D. Dimitrie Sturza ca să înduplece clubul liberal a renunța la ideia de a face înmormîntarea în Bucureștï.

Se pare decï că această deciziune va rĕmânea definitivă și că înmormîntarea se va face la Florica, Mercurï după ameazï.

*

Guvernul va fi reprezentat la înmormîntare prin Generalul Florescu și D. Esarcu.

Regele va trimite pe Nepotul Sĕŭ.

*

Până acum nu s'a găsit nicï un fel de testament al ilustruluï defunct.

*

Numĕrul coroanelor comandate de diferițï amicï aï reposatuluï este ne maï pomenit de mare.

Toate atelierile din capitală sunt asediate de comenzï de coroane.

*

In momentul în care se va face înmormîntarea la Florica, în capitală se va oficia un *Te-deum* la biserica sf. Gheorghe-noŭ.

*

Maï tot orașul e pavoazat în semn de doliŭ.

Un mare numĕr de societățï vor trimite delegațï la Florica.

DINASTICISM

D. Ion Kalenderu, administratorul Domeniuluï Coroaneï, prin munca ce depune de a aduce cât se poate maï mult profit material Inaltuluï sĕŭ Stăpân, mergênd până acolo în cât să vînză și gogoșile de tufă ce se găsesc prin pădurï; i se pare că tot nu este destul de dinastic și ca atare, va fi uitat poate de a i se maï da vr'o tinicheluță ca decorațiune; ast-fel că D-sa cugetând matur, a și găsit mijlocul practic, și fără parale, ca să se recomande cu totul și în toate ocaziunile Aceluï pe care'l numesc mulțï lacheï *Marele Căpitan*, și iată cum:

Se știe că D. Kalenderu a ambiționat și a lucrat pe toate căile, ca să devie președinte al societățeï *Progresul silvic*, aï căruï membri sunt toțï silvicultorï, fie în serviciul Statuluï saŭ a altor așezĕminte, fie particulare.

Această societate prin statutul eï prevede categoric, că adunarea generală se ține odată pe an *în prima Joï după Paștï*. Anul acesta însă, D-l Calenderu, cu vointa sa autoritară cunoscută, fără să ceară avizul societățeï saŭ al comitetuluï cel puțin, a amânat adunarea generală ce trebuia să se țină la 25 Aprilie, convocând'o pentru 7 și 8 Maï; obiectând D-sa că aceasta o face ca să procure membrilor din țară ce vor veni, și plăcerea de a vedea serbarea jubileuluï de 25 de anï — 10 Maï, — fără ca maï întâi să se fi convins prin ceva, dacă D-niï membri aŭ saŭ nu această dorință manifestată de D-sa. Dacă ar fi însă numaï acest lucru, nu am avea tocmaï mult de zis, căcï D. Calenderu tot ar fi avut ocaziune să zică, ca în toate ocaziunile: Trăiască M. S. Regele, etc., însă ideia și dorința D-sale este cu totul alta și de aceia a alergat la acest mijloc.

D-l Kalenderu voește ca membriï societățeï să ia parte în corpore, în mod oficial, la serbare, ca cu chipul acesta, D-luï fiind în cap ca președinte, să'l vază nu numaï stăpînul, dar și toată lumea cât este de dinastic și cum este de mândru că este president al uneï *societățï siansifice*, cum este „Progresul silvic." In acest scop a și însărcinat treï slugï maï micï, carï să ia înțelegere cu comitetul serbăreï, de modul cum *societatea* va lua parte.

Știm pe D-l Kalenderu destul de grandoman și vanitos și maï ales cu totul și cu totul dinastic,—căcï drept vorbind, are și de ce,—nu 'l credeam însă atâta în cât nu să crează, dar să'șï închipuiască cel puțin, că membriï societățeï ce presidează, vor fi atât de naivï și ușureï, în cât din oamenï serioșï ce sunt, să se transforme în paețe saŭ maimuțe; și fie-care în frac de lacheï și cu câte o cracă verde de ștejar saŭ de brad, să defileze în fața lumeï pe dinaintea stăpînuluï D-luï Kalenderu.

Cunoaștem mulțï din membriï societățeï „Progresul silvic" și nu credem că se va găsi vre-unul, —

afară de aceĭ ce țin de pulpana D-luĭ Kalenderu, precum D-sa ține de a Regeluĭ, — care să primească a juca un rol atât de umilitor pentru un om care se respectă și ast-fel să defileze ca copii de la școală saŭ ca alțĭ gură-cască, numaĭ și numaĭ pentru gustul D-luĭ Kalenderu ca să'șĭ probeze dinasticismul și de care țara nicĭ nu visează cel puțin, cu toate silințele ce 'șĭ daŭ lacheiĭ palatuluĭ *de a înșela* și de astă dată pe stăpânul lor.

Republicanu.

Atentatul contra Țareviciuluĭ

Japonesul care a atentat la viața Țareviciului se chiamă Thunda; el este agent de poliție de 8 anĭ.

Atentatul s'a întâmplat în timpul când Țareviciul și suita sa treceaŭ în trăsură deschisă la Otsu.

Deșiĭ lovitura de baston, pe care i-a dat-o prințul George al Greciei, a fost foarte violentă, Thunda voia să lovească a doua oară, dar a fost respins de vizitiul care conducea trăsura pe când un alt japones îl desarma.

Thunda este greŭ rănit.

Rana Țareviciuluĭ este vindecată.

REFORMELE

(*Românul*, anul I, 1857, Nr. 39, 15 Decembrie).

De la giganticile corpurĭ cereștĭ ce aleargă în spațiŭ cu iuțeala fulgeruluĭ, până la cea maĭ mică petricică ce o aruncă un copilaș; de la omenirea întreagă, ce trăiește de maĭ multe miĭ de anĭ, până la micul insect a căruia viață nu poate nicĭ odată a se prelungi maĭ mult de cât spațiul uneĭ zile, tot în sfîrșit ce există, ce vegetează, ce se mișcă, ce viețuește, tot ce naște, tot ce crește, tot ce scade, tot ce moare, tot ce se tîrăște pe pămînt saŭ ce se ridică cu gândirea până d'a voi a recrea universul după concepția luĭ; toate, zic, sunt supuse unor legĭ, și nu pot fi într'un fel saŭ în altul de cât sub mâna de fier a uneĭ saŭ a alteĭ legĭ.

Științele sunt cunoștințele maĭ mult saŭ maĭ puțin ale acestor legĭ.

Poate fi atâtea felurĭ de științe, câte felurĭ de obiecte sunt.

Științele ce aŭ de obiect omul moral sunt numite științe morale; iar legile de domeniul lor se numesc maĭ adesea principiĭ.

O știință este cu atât maĭ complicată și maĭ grea, cu cât obiectul eĭ este maĭ complicat; căcĭ atuncĭ legile la care el este supus sunt numeroase, saŭ cel puțin dacă acea lege este unică, ea este foarte variată în aplicațiunea eĭ. Din ceia ce ziserăm rezultă că societatea omenească și deosebitele societățĭ în parte, sunt și ele supuse unor legĭ naturale, fatale, independinte de cele pozitive ce sunt făcute de oamenĭ; studiul, cunoștința acestor legĭ constitue o știință, care deși era cultivată încă din timpul luĭ Platon și Aristotele, deși numĕra printre pionieriĭ sĕĭ geniurĭ ca Vico, Montesquieu, Herder, Kondorce, dar fiind tot așa de complicată și de variată ca și societatea omenească despre care ea tratează, n'a putut să se desăvîrșască ca alte științe ce sunt astăzĭ mult maĭ bine constituite de cât dînsa.

Cu toate acestea, orĭ-cât de în fașă ar fi această știință, nimenea nu 'ĭ poate tăgădui astăzĭ existența. Orĭ-cine dar dorește să se amestece, să dirige transformarea uneĭ societățĭ saŭ care voește chiar să vegheze numaĭ la regulata eĭ funcționare, trebue, afară din cele-l'alte calitățĭ. să fie *doct*, nu numaĭ în *Democrație*, în *Aristocrație*, fie chiar și în *Burghezie*, ci doct în știința socială în genere. Și iacă pentru ce legile, principiile fiecăreĭ științe se împart în două; în cele primordiale, generale ce stăpânesc, regeră într'un fel absolut și general toate lucrările de domenul aceleĭ științe; și în cele secundare, particulare ce regeră, regulează un lucru saŭ maĭ multe în parte.

Uniĭ susțin că cele d'al doilea ordin nu sunt de cât modificărĭ ale celor dintâĭ; modificărĭ ce sunt impuse de deosebite împrejurărĭ, de felurite condițiĭ.

Orĭ-care însă ar fi adevĕrul într'aceasta, cele dintâĭ, adică principiile generale regeră, regulează pe cele particulare și știŭ să facă cu dênsele o întrebuințare inteligentă, trebue să cunoască bine pe cele generale. Un medic spre pildă care are a cura pe Ion de frigurĭ trebue maĭ întâĭ să cunoască legile, principiile generale ale medicineĭ, al doilea ale frigurilor în genere și în parte ale frigurilor luĭ Ion, ce este chemat a trata; trebue să maĭ cunoască încă constituția pătimașuluĭ; mijlocul în care trăește și felul veiuireĭ luĭ. Tot ast-fel acela care d'a dreptul saŭ pieziș, voește să se facă medicul uneĭ societățĭ, saŭ care ar avea pretenția d'a modifica opinia publică, trebue maĭ întâĭ de toate să cunoască ceia-ce face sufletul tuturor societăților în genere, adică: legile, principiile ce regeră omenirea întreagă; al doilea să fie bine pătruns de secundare ce regeră în parte feluritele societățĭ puse în osebite condițiĭ, și maĭ cu seamă ale societățeĭ asupra destinăreĭ căreia voește să înrîurească; trebue prin urmare să cunoască unde procede acea societate, care sunt datinile, instituțiile, moravurile eĭ și care dintr'acestea sunt product al geniuluĭ național saŭ sunt împrumutate de la streinĭ, este dator să știe care sunt condițiile materiale, economice în care este pusă acea societate și înrîurirea ce veciniĭ pot avea asupra eĭ; acestea sunt cunoștințele cele maĭ neapărate unuĭ om spre a putea atinge cu siguranță, cu autoritate chestiile de reformă; ast-fel numaĭ am putea avea încredere în prețuirea luĭ, atuncĭ numaĭ am putea primi o instituție streină recomandată de dînsul; căcĭ orĭ cât de bine-făcătoare ar fi o instituție într'o țară poate deveni foarte vătămătoare în alta.

O maĭ repet, fără aceste cunoștințe și maĭ cu osebire fără cea d'întâĭ, un om de Stat, un legislator n'ar fi maĭ mult de cât ce este un medic empiric, care cumpĕră leacurĭ din spițărie și le vinde pe piața publică fără a ști de va însănătoși saŭ va omorî pe ceĭ ce le vor lua.

14 anĭ de locuință în partea cea maĭ civilizată a Europeĭ aŭ fost deajuns a mĕ face să prețuesc și să iubesc instituțiile, moravurile, tot în sfîrșit, ce constitue acele minunate societățĭ, și cele fac maĭ puternice de cât toate câte aŭ existat până acum. Era un timp în care am fi putut dori transformarea societățeĭ romîne după chipul și asămănarea celeĭ franceze. După un studiu însă maĭ serios al științeĭ sociale și după un studiu maĭ îndelungat al istorieĭ noastre naționale, fără să-mĭ schimb admirația mea pentru societățile occidentale, m'am moderat în dorința de ale imita, de ale călca cu orĭ-ce preț, fără nicĭ o metodă și fără nicĭ o măsură.

Tristele efecte maĭ cu deosebire și stricăciunile ce aduseră societățeĭ noastre instituțiile, moravurile și legile streine, cu care inundară de la un timp încoace aceste țĕrĭ (instituțiĭ ce deși maĭ toate aŭ fost foarte bine făcătoare într'alte părțĭ, la noĭ încă fură cele maĭ multe vătămătoare) m'aŭ lecuit de sistemul empiric ce consistă: „de a păși într'un chip practic și posibil, și a merge pe calea lucrurilor positive, adecă a întroduce la *noĭ* ceia-ce practica a dovedit *într'alte părțĭ* că este folositoare“ fără ca să aibă pentru aceasta o *metodă* și o *cumpănă*, adică *o teorie*.

Științ că această din urmă școală este încă domnitoare și cu atât maĭ puternică cu cât șefiĭ eĭ prin cuvintele de posibil, de positiv, de practic; și acestea zise la oare-șĭ care timp și cu un ton doctoral. se arată în ochiĭ multora înțelepțiĭ înțelepților, Soloniĭ societățeĭ române. Sper însă că lumina a început a se face și la noĭ și că biata nație dezgustată de a fi pe toate zilile mistificată, schimonosită, travestită d'aceștĭ campionĭ aĭ civilizațieĭ de împrumutare, aĭ națieĭ streinilor cu orĭ-ce preț, se va hotărî însfîrșit a se desbăra de aceștĭ empiricĭ în chestiile sociale și politice și nu 'ĭ va considera maĭ mult de cât pe empiriciĭ în medicină, adică pe șarlatanĭ.

Atuncĭ numaĭ, liberĭ de înrîurirea acestora ce voesc să fim orĭ-ce afară de românĭ, vom putea iarășĭ intra în tradiție națională, vom putea deveni noĭ înșine, vom putea, nu a ne face nemțĭ, muscalĭ, englezĭ, nicĭ chiar francezĭ, ci a ne dezvolta ca românĭ și a ne lua zborul cu iuțiala șoimuluĭ Carpaților pe drumul civilizațieĭ.

Ion Brătianu

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) *Total leĭ 1606.00*

MESTERUL MANOLE CAZUT

Agențiile telegrafice reptiliane ne-aŭ împuiat capul cu pretinsul succes al pieseĭ Regineĭ *Meșterul Manole*. S'aŭ găsit chiar reptile din Bucureștĭ, carĭ — fără a fi vĕzut saŭ măcar citit piesa — aŭ lăudat'o criticând darea de seamă a corespondentuluĭ nostru din Viena.

Pentru a se convinge și ceĭ maĭ necredincioșĭ că corespondentul nostru a spus purul adevĕr, reproducem următoarele rîndurĭ după *Neue freie Presse*, asupra reprezentațieĭ a 2-a a pieseĭ *Meșterul Manole*.

Nimenĭ nu poate bănui acest ziar de ostilitate către Suveraniĭ Românieĭ.

Tragedia **Meșterul Manole** *de Carmen Sylva, care s'a reprezentat maĭ dăunăzĭ la Operă, s'a mutat azĭ la locul pentru care fusese destinată, la Burgteatru, pentru a fi încorporată la repertoriul acestuia.*

Publicul s'a arătat de astă dată maĭ sever ca la prima reprezentație; a fost nu numaĭ maĭ mărginit în aprobărĭ, **dar a luat o atitudine franc ostilă la cele din urmă două acte prin aceea că a silit cu țistuelĭ, pe ceĭ ce voiaŭ să aplaude, ca să tacă.**

Ce maĭ zic criticiĭ lingușitorĭ în cap cu D. St. Vellescu?

CRONICĂ

Fără titlu

La cafenea deunăzĭ
X. *m'a felicitat*
Că scriŭ cronicĭ de spirit;
Apoĭ m'a întrebat:
— „Ce urmăreștĭ prin ele?“ —
(Și cam zîmbea sinistru);
Eŭ i-am rĕspuns îndată
Că voiŭ s'ajung ministru!

—x—

De sigur **X**. *atuncea*
S'a pus pe-un rîs nebun,
Dar eŭ fumând țigarea
Incet și calm îĭ spun:
„Al cultelor ministru
„**Ghedem**,*—tu n'aĭ habar!* —
„A fost odinioară,
„Ca mine, cronicar;
„In **Ghimpele** *pe-atuncea*
„Pe Regele 'njura,
„In cât Neamțul de frică
„Și noaptea tremura.
„Azĭ **Ghedem** *e ministru.*
„E sfetnic la palat . . .
„Vezĭ cronicile *sale*
„Ce sus l'a cocoțat!?“

—x—

. . . .
. . . .

Istoria aceasta
E scurtă și reală;
Ea poate nu'ĭ hazlie,
Dar are o morală!

Tradem.

TABLOUL CU 100 TIPURI TIPURI TIPURI 100

de Jiquidĭ se află în depozit la administrația ziaruluĭ *Adevĕrul*.

— Prețul 5 leĭ —

ALERGĂRILE DE CAI

Ziua II-a

Ziua de erĭ a întrecut orĭce așteptare a iubitorilor de curse. Timpul a fost foarte frumos și lume foarte multă.

Prima cursă, *premiul tribunelor*, 2000 leĭ, a fost câștigat de *Myosotis* a D-luĭ Al. Marghiloman. In a doua cursă, premiul I de 4000 leĭ a fost luat de *Saint-Cyrien* al D-luĭ Al. Marghiloman, iar premiul al 2-lea, 500 leĭ, a fost luat de *Unda* a D-luĭ Marescu.

A treia cursă, premiul I a fost luat de *Reine-Gabrielle* a D-luĭ M. Marghiloman, câștigând 2500 leĭ; al II-lea, 200 leĭ, a fost luat de *Sa Grace* a D-luĭ Al. Marghiloman. La premiul *Damelor* a eșit învingĕtor *Adversaire* al D-luĭ Gălășescu. In cursa a cincea, premiul I, 1500 leĭ, a fost luat de *Gizela* a D-luĭ Gălășescu, al doilea de 300 leĭ, de *Maladeta*, și al treilea, de 200 leĭ, de Sfîrlează. In cursa cu obstacole a alergat numaĭ Jeana a D-luĭ M. Marghiloman care a luat singură premiul.

Regina Natalia

BELGRAD, 5 Maĭ.—Vizita președinteluĭ consiliuluĭ și a ministruluĭ de interne la Regina Natalia, nu a avut nicĭ un efect de și aceștĭ miniștri ar fi asigurat-o pe cuvêntul lor că absența va fi scurtă și întoarcerea prea apropiată.

Regina a declarat într'un mod politicos dar cu tărie că ea nu va părăsi de bună voie Belgradul, nicĭ Serbia, dreptul sĕŭ fiind întemeiat pe Constituție și Lege.

D'ALE LUĬ WILHELM II

Reproducem, fără comentariĭ și ca simplă curiozitate, istoria următoare care face ocolul preseĭ europene.

Era a doua zi după incidentul viziteĭ Împĕrăteseĭ Frederic la Paris. Împĕratul se flatase că prin o demarșă spontanee și foarte riscată, știuse să facă pe Franța a uita rĕzboiul din 1870, învingerea, Alsacia-Lorena, și de a atrage pe vechiul adversar în gironul și cercul de activitate al Germanieĭ. Se știe însă la ce s'a ajuns. Și cu toate că s'a putut prevedea, deziluzia a fost mare la Berlin, eșecul a fost crud. Un decret de mobilizare se pregătise.... Statul major stetea aplecat deja peste hârtiile sale. Trompetele gata să sune încălicarea.

Inainte de a încinge sabia de bătae și într'un moment de reflexiune, Vilhelm telegrafiă Împĕratuluĭ Austrieĭ: *Austria e pregătită să intre în campanie?* Frantz-Iosif respunse că nu vede nicĭ un folos de a face rezboiŭ pe motivul că pictoriĭ francezĭ refuzaŭ să expue tablourile lor la Berlin.

Vilhelm se întoarse către Italia. Crispi căzuse. Un rezboiŭ improvizat pentru o ast-fel de cauză, nu era nicĭ în gustul nicĭ în sentimentul italian actual.

Împĕratul scrise Țaruluĭ și îĭ arată ce lua el drept un afront. Alexandru al III respunse oferind președinteluĭ Republiceĭ Franceze, marele cordon al S-tuluĭ Andreĭ, distincția cea maĭ înaltă în Rusia.

Infine, Vilhelm îșĭ îndreptă bateriile către bunică-sa, aduse toate argumentele posibile de a seduce pe lordul Salisbury. Dar Regina Victoria confirmă preparativele de plecare pentru Grasse.

După aceste micĭ experiențe Împĕratul intră în sine însușĭ și se convinse, că *este încă o opinie publică în Europa.*

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

INFORMAȚIUNI

Spre a se convinge lumea că Streinul Incoronat nu respectă nicĭ un sentiment, căcĭ n'are nicĭ unul în inima Sa de aur, dăm loc următoruluĭ incident.

Ierĭ, pe când Regele pleca la gară, pentru a duce la Florica condoleanțele Sale familieĭ Brătianu, pe când adică era de presupus că doliul țăreĭ e împărtășit și de Palat, în fața Palatuluĭ cânta muzica militară.

Și să nu se zică, că în fie-care Duminecă muzica vine la Palat cu schimbarea gardeĭ. Ierĭ se aduseseră pupitrele muziceĭ și aceasta a delectat urechile regale timp de o oră și jumĕtate cu valsurĭ și polce.

Această bătaie de joc a Regeluĭ de unul din cele maĭ respectabile sentimente naționale dovedește cu prisosință, că Harpagonul Incoronat ține la bărbațiĭ politicĭ aĭ țăreĭ numaĭ atâta cât îĭ poate exploata și de la morțĭ nu are ce maĭ scoate.

—✱—

Alegerile județene, Colegiul I, s'aŭ efectuat erĭ fără incidente și fără opoziție. Guvernul a eșit biruitor peste tot afară de Olt, unde aŭ reușit liberaliĭ.

—✱—

Mulțĭ se miraŭ erĭ cum Generalul Florescu mustruluia copiĭ în grădina Cismigiŭ.

Unul din asistențĭ zise:

„Ce vĕ mirațĭ! Bĕtrîniĭ și copiĭ sunt doĕ extreme ce se ating.“

—✱—

Aseară s'a făcut în Cișmigiŭ, prima încercare a fântânelor luminoase și a mașinelor electrice. Incercarea a reușit pe deplin.

—✱—

D. Dr. Râmniceanu, decanul facultățeĭ de medicină din Bucureștĭ, anunță pe Domniĭ studențĭ în medicină și aceia aĭ școaleĭ superioare de farmacie că cursurile și examenele sunt suspendate în ziua înmormântăreĭ ilustruluĭ și mareluĭ patriot *Ion C. Brătianu*.

—✱—

Azĭ s'a pus în vênzare volumul al II-lea de **Studiĭ Critice** ale eminentuluĭ nostru critic *Ion Gherea*. Acest mult așteptat volum va avea de sigur succesul pe care l-a obținut și cel precedent.

In Nr. de mâine al ziaruluĭ, colaboratorul nostru Traian Demetrescu se va ocupa pe larg despre el în: *Viața Literară*.

—✱—

D-niĭ studențĭ universitarĭ sunt invitațĭ a se întruni azĭ Lunĭ la 8 ore seara în localul Universitățeĭ, spre a li se face niște comunicărĭ foarte importante.

—✱—

La concursul pentru catedra de geografie de la liceul din Craiova, a reușit D. Alex. Gioroceanu. D-sa a avut ca adversar pe D. I. Cantuniar, profesor de istorie de la școala comercială din acel oraș.

—✱—

Obiceiul sĕlbatec pe care 'l aŭ birjariĭ la noĭ a devenit cu totul periculos.

Pe stradele Bucureștiuluĭ eĭ se cred pe câmpul Bărăganuluĭ și mână în goana cailor netinênd seamă de trecĕtorĭ.

Un astfel de nebun a călcat în dreptul pasagiuluĭ un trecĕtor care a fost dus la spital plin de sânge și sdrobit?

Când vom scăpa de asemenea acte de sĕlbăticiĭ?

—✱—

Direcțiunea generală a căilor ferate române anunță că biletele vîndute la toate trenurile, afară de trenul fulger, pentru Bucureștĭ în zilele de la 8 (20) Maĭ curent până la 11 (23) Maĭ curent vor fi valabile și pentru întoarcerea cu trenurile carĭ vor pleca din Bucureștĭ în zilele de la 11 (23) până la 14 (26) Maĭ curent și anume:

Biletele de tren accelerat daŭ dreptul la întoarcerea cu trenurile accelerate și trenurĭ de persoane, iar biletele de trenurĭ de persoane numaĭ pentru întoarcerea cu trenurile de persoane.

Intreruperea de călătorie nu este permisă nicĭ la ducere, nicĭ la întoarcere.

Prin întreruperea de călătorie la ducere, posesorul biletuluĭ perde dreptul de a se întoarce cu jumĕtatea inferioară a acestuĭ bilet.

Militariĭ și copii carĭ călătoresc tot-d'auna cu jumĕtățĭ de bilete nu se bucură de nicĭ o altă reducere.

De oare-ce întoarcerea călătorilor cărora li se eliberează bilete de carton se face pe baza jumĕtăților inferioare ale biletelor carĭ sunt stampilate pe dos, călătoriĭ sunt rugațĭ să vegheze, în propriul lor interes, ca personalul de tren să le ia la venirea în Bucureștĭ numaĭ partea superioară a acestor bilete care este ștampilată în față.

Reclamațiunile carĭ s'ar prezenta din cauza neobservăriĭ acesteĭ dispozițiunĭ, nu se vor lua în considerațiune.

In stațiunile în carĭ nu sunt bilete de carton pentru Bucureștĭ, călătoriĭ vor primi bilete imprimate pe hârtie subțire, carĭ se compun din doĕ părțĭ: un bilet și un cupon de control; la ducere se retrage cuponul de control, iar întoarcerea se face pe baza biletuluĭ care a rĕmas în posesiunea călĕtoruluĭ după sosirea în Bucureștĭ.

—✱—

Erĭ, Duminică 5 Maĭ a avut loc înmormîntarea mult regretatuluĭ comerciant Dimache Polimeride în asistența numeroaseĭ sale familiĭ, precum și a celor maĭ de frunte comercianțĭ, amicĭ și cunoscuțĭ.

—✱—

Administrația „Adevĕruluĭ“ roagă pe toțĭ abonațiĭ sĕĭ din județe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea luĭ, trimițêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum și la toate gările.

Aceĭ din Capitală sunt rugațĭ a'l achita în mâinile încasatoruluĭ nostru contra liberăreĭ chitanțeĭ tăiată din matcă.

GEORGES BONNERON

FRAȚIE

Ploase toată ziua.

Ploa...

Și mergeaŭ amîndoĭ, tatăl și copilul. Unu era foarte bĕtrîn, prăpădit, cocoșat de bĕtrînețe, cu capul spre pămîntul care 'l aștepta. Celălalt, copil încă, creștea spre cerul de unde părea că vine.

Mergeaŭ.

Era seară.

Ploaia, înceată, monotonă, cădea pĕtrunzênd până în oase și înghețând. Un vînt rece, de iarnă, sufla spulberând'o saŭ liniștind'o.

Și hainele lor găurite, rupte, pĕtrunse de ploae, se umflaŭ de vînt, li se lipeaŭ pe piele.

Eraŭ obosițĭ, prea obosițĭ.

Ah! vezĭ că urîtă zi fusese pentru eĭ ziua asta ploioasă, cu frigul ăsta nebun.

De dimineață, în zorĭ de zi, când cerul era maĭ mult negru, se deșteptară subt un pod. Care pod? Nicĭ eĭ nu știaŭ.

Și bĕtrînul, cu un zîmbet care'țĭ sfîșia inima, zisese: să mergem.

Și plecaseră.

Ploa.

Și umblară ca totdauna — cum le este viața — împinșĭ spre viitor, spre o zi de mâine poate maĭ bună, adică sperând să fie maĭ bună — eĭ așa de mâhnițĭ azĭ!

Și umblaseră cât sunt de lungĭ cheiurile pe ploae...

Birjĭ în care eraŭ poate oamenĭ fericițĭ — trecuseră și'ĭ stropiseră.

Eĭ îșĭ vĕzuseră de drum, stoicĭ, fără să știe în cotro merg, mergênd tot înainte.

Oare știŭ ele unde se duc, ființele acestea searbede, cu privirea rătăcită, carĭ, murind vecĭnic de foame, care nu li se maĭ poate potoli, umblă, nepăsătorĭ, pe stradele mișunoase ale cetăților?

Lumea nu se maĭ sfîrșește.

Se înserase.

Inoptase; zăbranic negru aburos, jalnic, unde se vede numaĭ strălucirea gazuluĭ: lacrimĭ tremurătoare de argint, de aur.

Intunericul care sfîșie inima săracului, părăsituluĭ de lume.

Și acum căutaŭ, ca și în serile trecute la fel cu asta, un adăpost unde să doarmă.

Se duceaŭ.

Și toată ziua ploase. Și ploa.

Și tot în seara aceea, în saloanele stră-

lucitoare de aur, încălzite, luminate şi cu oglinzĭ frumoase, femeĭ, bărbaţĭ, rîdeaŭ, ne voind să ştie de vîntul, de ploaia care izbea în geamurĭ.

La bogaţĭ petrecere, sĕrbătoare.

Femeile frumoase, ale căror corpurĭ, ale căror sînurĭ albe ca marmura, de unde iese îmbătătorul miros de femee, se vedeaŭ înfrumuseţênd corsagiile resfrînte cărora par'că li e necaz de nepuţinţa lor de a închide cu desĕvîrşire atâtea farmece—femeile zîmbeaŭ.

Bărbaţiĭ, în veşnicul frac negru, zbîrnîiaŭ prin prejurul lor, lacomĭ d'o privire, d'o vorbă dulce.

Eraŭ fericiţĭ. Bine era de trăit acolo!

Astfel li era traiul. Petreceaŭ ca şi ierĭ, ca şi mâine!

Ploase toată ziua.

Ploa. Spartali.

Ultime Informaţiĭ

Un student ne roagă a publica următoarele rîndurĭ:

Monitorul de Duminecă 5 Maiŭ publică o scrisoare a Regeluĭ Carol adresată D-luĭ Preşedinte al consiliuluĭ prin care institue, urmând în aceasta, spune scrisoarea, „*pilda Domnilor din trecut*" o fundaţiune ce va ajutora studenţimeade la toate facultăţile din ţară.

Inainte de a spune părerea noastră a supra aceste fundaţiunĭ, cată să mărturisim că lungă vreme a aşteptat Regele Carol ca să vadă cum se purtaŭ bunii Domnĭ din trecut, şi să le urmeze pildele, a scăpat atâtea ocaziĭ ca de! or cât ar fi de blajin, nu'ţĭ vine să crezĭ că e lucru curat la mijloc.

Maĭ ales astă scrisoare venită în urma votuluĭ studenţilor de a nu participa la jubileŭ, nu ie un fel de reclamă electorală, prin care Maj. Sa voeşte să facă pe studenţi a reveni asupra votuluĭ lor?

Orĭ şi cum ar fi, admiţênd un moment că Dênsul ar avea gândul cu tot dinadinsul să facă o asemenea fundaţiune, de ce insultă studenţimea făcând'o? Căcĭ pe calea asta oficială, adresându-se la Ministru şi dascălĭ, şi de loc la studenţi, M. Sa le arată tot dispreţul ce le poartă, toată lipsa de credinţă ce are că studenţiĭ românĭ ar putea face ceva folositor prin intrebuinţarea fonduluĭ ce li se destină. Ştiam de mult simţimêntele frumoase ce Curtea regească poartă pentru studenţime (!?); prin actul sĕŭ de acum caută să o insulte şi în public. Căcĭ ce insultă maĭ gravă poţĭ face cuiva, de cât a'l crede că ie destul de căzut ca pentru banĭ să'şĭ modifice simţimêntele, să facă azĭ, ceia ce ierĭ a spus că nu face.

Cum poţĭ să insultĭ o tinerime universitară maĭ fără ruşine, de cât spunêndu'ĭ:

—Bun, aş vrea să fac ceva pentru tine, dar eştĭ prea de nimic, prea nepricepută, decĭ te puĭ la tutelă; tu nu eştĭ capabilă să-ţĭ facĭ singură nicĭ măcar o asociaţie particulară, să ştiĭ să întrebuinţezĭ spre binele tĕŭ şi folosul ţăreĭ un fond bănesc, tu eştĭ netrebnică decĭ te puĭ la stăpîn, veĭ asculta de Ministru şi guvern.

Gândească studenţiĭ la noul jug ce voeşte săĭ creeze Regele Carol şi să-ĭ rĕspundă cum i se cuvine: „Majestate, am spus că nu serbăm jubileul, nu'l serbăm; iar dacă vreĭ să facĭ ceva pentru studenţĭ, adresează-te lor, [cunoaşte-ĭ,] aibĭ credinţă în eĭ, nu-ĭ insulta, căcĭ nu aşa făceaŭ buniĭ Domnĭ pămênteni."

—*—

Vizita de ierĭ a Regeluĭ la Florica a produs o impresiune penibilă familieĭ Brătianu, şi tuturor amicilor prezenţĭ, căcĭ M. Sa venise însoţit de... Ionescu-Marcus.

Ce dracu! Nicĭ pe liberaliĭ morţĭ nu'ĭ maĭ respectă Pake? Ce caută aghiotantul sĕŭ la Florica?

—*—

Lupta află că partidul naţional-liberal a luat un doliŭ de zece zile, până la 15 Maĭ, în urma morţiĭ luĭ Ion Brătianu.

In consecinţă, s'a hotărât ca nicĭ un membru fruntaş al acestuĭ partid să nu ia parte la serbările jubileuluĭ regeluĭ.

—*—

Aflăm cu siguranţă că primul-ministru General Florescu a chemat câţi-va studenţĭ universitarĭ spre a 'ĭ dojeni de hotărîrea ce aŭ luat-o de a nu defila pe dinaintea Regeluĭ în ziua de 10 Maĭ. Apoĭ primul ministru a căutat să influenţeze asupra voinţeĭ lor silindu-ĭ să revoace hotărîrea. Tentaţiunea Generaluluĭ Florescu, pe lângă partea eĭ odioasă, are şi un caracter ridicul.

Putem şti că până în momentul acesta studenţiĭ nu 'şĭ-aŭ călcat prima lor decisiune.

—*—

Se zice că liberaliĭ-naţionalĭ, după ce se va face înmormîntarea luĭ I. Brătianu, se vor întruni şi se vor hotărî a'şĭ strânge rîndurile şi să lupte cu maĭ multă forţă. In acest caz ce vor face liberaliĭ din Iaşĭ, aliaţiĭ conservatorilor?

—*—

Din greşală s'a spus la prima pagină, că Nepotul a însoţit pe Regele la Florica.

Din fericire, doliul familieĭ Brătianu n'a fost turburat şi de prezenţa caraghiosuluĭ nemţişor.

—*—

Lupta află că maĭ mulţĭ studenţĭ universitarĭ, faţă de actul generos al Regeluĭ, va propune colegilor de a alege o delegaţiune care să se prezinte D-luĭ General Florescu, pe care săĭ roage în numele tinerimeĭ universitare, să transmită Regeluĭ mulţumirile lor pentru actul sĕŭ de generositate şi săĭ asigure de sentimentele de recunoştinţă ale tinerimeĭ şi în acelaşĭ timp delegaţiunea săĭ roage a interveni ca suma pe care Regele e hotărît ca s'o dea pentru fundaţiunea universitară, să fie întrebuinţată la un scop mult maĭ umanitar şi mult maĭ imperios. Tinerimea ar ceda darul ce i se face de Rege în folosul populaţiuneĭ rurale şi anume pentru crearea de şcolĭ primare în numeroasele comunĭ carĭ nu aŭ şi pentru construirea localurilor acrstor şcolĭ, căcĭ astăzĭ sunt în cea maĭ mare parte a comunelor rurale nişte adevĕrate morminte pentru fiĭ ţăranilor.

—*—

In vederea numĕruluĭ cel mare de persoane carĭ se vor duce Miercurĭ la Florica spre a asista la înmormîntarea mareluĭ patriot I. C. Brătianu, direcţia căilor ferate a decis să facă treĭ trenurĭ suplimentare pentru acea zi.

—*—

Societatea Preseĭ va depune o coroană pe mormîntul Ilustruluĭ cetăţean I. C. Brătianu.

—x—

Consiliul Comunal al oraşuluĭ Târgul Jiul a fost disolvat.

—*—

Dacă am putea cu fie-care cuvênt să aruncăm un scuipat în obrazul celor de la *Constituţionalul*, am face-o fără părere de rĕŭ, atât de revoltaţĭ suntem—*şi cu noĭ toţĭ româniĭ*—de căţeleasca lor linguşire către Rege, linguşire care umple primele coloane ale ziaruluĭ lor de azĭ.

Maĭ mult nu putem spune luĭ Laurian.

—*—

Liga-Langa moldovenească a început să repurteze marĭ succese.

Monitorul oficial de erĭ ne vesteşte că D. C. Penescu, *cumnatul D-luĭ Ghiţă Mârzescu*, a fost numit avocat al Statuluĭ în Iaşĭ.

Fericirea Iaşuluĭ şi a Moldoveĭ începe.

—*—

Ni se afirmă că D-nu *Ghedem* ministrul cultelor, avênd la dispoziţie fondul milelor, îşĭ bate joc de nenorociţiĭ carĭ se bucuraŭ de acest ajutor.

Unora le-a suprimat ajutoarele, altora li le-a tăiat şi nicĭ pe cele tăiate nu le-a distribuit încă din Ianuarie.

Dacă faptele sunt ast-fel, apoĭ D-nu Ghedem are un *ghiudem* în loc de inimă.

—*—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa BănceĬ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 5/4
5% Imprumutul comunal (1890)	97 1/2
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	100 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/4
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(125)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXVII

Trăsnetul

Roselli se şi repezise afară.

Ceilalţĭ alergară dupe dînsa.

Iacă ce se petrecu afară:

Maĭ întîĭ se vĕzu, spre marea mirare a trecătorilor şi a consumatorilor, Roselli şi Lorenza aruncêndu'se în braţele uneĭ fantoşe slabe, lung cât o prăjină, înbrăcată ciudat, fără să se tulbure de ochiĭ curioşĭ şi miraţĭ de dragostea asta a doĕ fete frumoase pentru un om ca vaĭ de el.

Pe urmă Tyrolianul acesta murmură ceva în urechia fetelor şi ele se şi năpustiră în caretă pecând el săria pe capră.

Şi în momentul când Vaunoise, furios de fuga fetelor, punea mâna pe clanţa uşi careteĭ ca să 'şĭ smulgă amanta, un om care i se păru maĭ nalt decât toţĭ oameniĭ, cu barba tunsă dupe moda americană, îl apucă de braţ, se uită în ochiĭ conteluĭ timp de doĕ secunde şi 'l înbrînci aşa de tare încât Vaunoise căzu peste Billy, care, fiind prea puţin solid, căzu pe trotuar rĕsturnând doĕ mese.

Până să nu 'şĭ vie Vaunoise în fire, necunoscutul se şi puse în caretă, închise uşa şi pornise spre Madelena.

Contele ameninţa cu pumnul.

Maiorul Campayrol triumfa.

Trase pe Vaunoise la o parte şi-ĭ zise:

— Ţi-am spus să nu te atingĭ de fata asta! Eram sigur că într'o zi o să'l găseştĭ între voĭ!

— Pe Dambert!

— 'Mi-e teamă!

— El să fie?

— Poate.

— O să ne maĭ întâlnim! zise contele turbat.

— Prea curînd, negreşit, dragul meŭ, rĕspunse Campayrol.

XXVIII

Fatalitate

Surorile amândoĕ fuseseră răpite aşa de repede încât nu avuseseră vreme să se gîndească.

Părăsind pe Vaunoise şi pe tovarăşiĭ luĭ, dănţuitoarea se supunea soreĭ sale care o chema. Roselli se gîndea numaĭ la plăcerea că o să maĭ vadă pe bietul muzicant, caraghios în ochiĭ celorlalţĭ poate, dar care'ĭ amintea anĭ de mizerie înpărtăşiţĭ şi devotamentul unuĭ prietin care suferea pentru dînsa de frig şi de foame dându'ĭ pîinea luĭ şi hainele care'ĭ trebuiaŭ chiar luĭ.

Astfel de amintirĭ nu se sting într'un suflet de elită.

Roşu!

Numele ĕsta o făcuse să sară în sus!

Giovana s'aruncase în braţele luĭ.

Şi atuncĭ Tyrolianul îĭ zisese în ureche:

— Vino cu noĭ; trebue.

Ea se supuse, instinctiv.

— Insă dupe ce făcu trăsura câteva sute de metre, dupe ce apucă cu o iuţeală nebună pe Câmpiĭ Elyseĭ, se întrebă unde o duceaŭ.

Cine era omul acesta care şedea înaintea eĭ şi care închidea ochiĭ par'că să nu o vază şi care nu'ĭ zicea nicĭ o vorbă.

Vezĭ bine că eĭ nu 'ĭ era frică.

Maĭ cu seamă că sora sa era lângă dînsa, Renza, prietina vieţiĭ eĭ întregĭ, tovarăşa primejdiilor şi suferinţelor eĭ!

Se ţineaŭ de mână amândoĕ.

Afară de asta vedea şi pe Roşu pe capră.

Numaĭ prietinĭ o înconjuraŭ.

Şi cu toate acestea i se strîngea pieptul.

Iĭ părea rĕŭ eĭ dupe Vaunoise?

Nu, dupe cum nu'ĭ părea rĕŭ nicĭ dupe Billy, nicĭ dupe Réville, nicĭ dupe maiorul Campayrol.

In prăpastia de ruşine în care căzuse ea treptat, încetu cu încetu, în urma unor evenimente independente de voinţa sa, aproape cum se rostogoleşte o piatră în fundul uneĭ prăpăstiĭ, ea se uita la oameniĭ aceia cu nepăsarea cea maĭ mare.

De ce era dar neliniştită?

Ce avea să afle?

Ce voiaŭ cu dînsa?

Pentruce atâta tăcere în caretă?

Cine era omul care şedea în faţa eĭ şi în obrazul căruia se vedea o durere cumplită?

Dambert însă ar fi voit bucuros să rupă tăcerea, însă nu putea să zică nicĭ o vorbă.

Era trăsnit cum se cade, nu era în stare să 'şĭ adune doĕ ideĭ.

Chiar pe fata luĭ o ducea ca pe o pradă ca s'o scape de profanărĭ noĭ.

Insă era prea tîrziŭ!

Rĕul era făcut şi era complect.

Fatalitatea voia chiar ca profanarea să se complice cu un fel de sacrilegiŭ.

Amantul Roselli, cel din urmă cel puţin, era Vaunoise, omul care contribuise ca fata să fie răpită de la muma eĭ, să fie aruncată în prăpăstiile necunoscutuluĭ de unde el, tatăl sĕŭ, o scotea mînjită şi veştejită.

Amantul feti era bărbatul mumi.

Nenorocirea trecea peste prevederile luĭ!

Careta ajunse însfârşit la casa unde disperarea intra tot odată cu dînsul.

Arapul nu dormea.

— Unde sîntem? întrebă Roselli pe streinul acesta la care se uita ea cu un fel de milă din pricina dureri ce se vedea în figura luĭ.

— La mine acasă, zise el, într'un loc unde eştĭ în siguranţă! Nu te teme de nimic, Giovana.

Ea nu cuteză să 'l întrebe maĭ mult.

Tyrolianul se dăduse jos de pe capră şi acum le da mâna ca să le ajute să se dea jos.

Amândoĕ surorile îl hărţuiră cu întrebărĭ:

— Prin ce minune eştĭ tu aicĭ, dragă Roşule? îĭ zise Roselli.

— Adevĕrat că printr'o minune. Stĕpînul caseĭ acesteia a venit acolo. Vĕ căuta....

— Pe noĭ?

— Pe voĭ.

— Aşa de departe!

— Atuncĭ, cum eram eŭ la han, în treacăt, am putut să 'ĭ daŭ desluşirĭ despre tinereţea voastră.... A prins slăbiciune de mine, din pricina ta, Giovano; 'mĭ-a cumpĕrat haine şi m'a dus aicĭ.

Victurnien Sagot plecase la Chateauroux în seara aceia chiar.

La Teĭ rămăsese numaĭ Roşu şi slugile luĭ George Dambert.

Salonul fu luminat într'o secundă.

— Veniţĭ încoace, zise streinul celor doĕ fete. Poţĭ să viĭ şi d-ta, prietine.

Surorile şezură una lângă alta. Tyrolianul sta într'un colţ.

(Va urma)

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.